

Most
k lepšímu
životu

PONS 21
n n n

Hledáme
tisíc
Marií

Inzertní příloha Katolického týdeníku 18/2020

28. dubna - 4. května 2020

Dokážeme pomoci i v této těžké době?

HLEDÁME TISÍC MARIÍ

Když tisíc Marií
daruje po tisíci
korunách, pomohou
doplatit novou školu
pro chudé děti
v Indii i její
financování v těžké
době pandemie
koronaviru. Najděte
si svou Marii, se
kterou přispějete
na tuto sbírku!
Děkujeme!

Věříme, že díky „Mariím“ má i tato holčička další budoucnost.

Snímek Šárka Šimková

Společně to zvládneme, zní z Neratova

Milí čtenáři Katolického týdeníku a zvláště všechny „Marie,“ to znamená všichni, kdo přispíváte do této sbírkové akce. Velký dík za všechny vaše peněžní dary!

Letos jsme vstoupili do zvláštního času. Některé naše jistoty, pravidla, způsoby jednání přestaly platit.

Vstup do vlastního nitra samoty a odpovědnosti za víru a její prožívání o Velikonocích. Boj s všudypřítomným strachem, který se jako mlha usadil nad krajem, a omezení, být správná a potřebná, nám ho stále připomínají.

P. Josef Suchár společně s indickým knězem Patrikem zdobí neratovský kostel holubicemi od dětí z Indie (léto 2019).

Snímek PONS 21

Jsem velmi rád, že je tak krásné jaro a slunce prosvěcuje celý kraj a my můžeme prožívat krásu naděje Velikonoc. Je čas vstát a jít. Radovat se a objevovat, co můžu dělat. Stačí chtít vidět i přes tu mlhu strachu.

Máme tolik krásných příkladů prožívání těchto dní, kolika obětavosti jsme svědky od mnoha lidí, zvláště mladých i tzv. „obyčejných profesí“. Je krásné a důležité to vnímat. V televizi nás herci, zpěváci a různé známé osobnosti povzbuzují, že to společně zvládneme.

Kde se tísní ty miliony lidí?

Přemýšlím o této větě, co vlastně znamená „společně“. Kam sahají hranice tohoto slova. Pročítám deník sestry Marie Goretti z Indie, co dělají naši přátelé tam.

Pokračování na str. 10

Svědectví o koronaviru v Indii, jak je den po dni

Požádali jsme sestru Marii Goretti o popsání dopadů pandemie na její okolí a práci. Zaslala nám část svého deníku a jsme velmi rádi, že ji můžeme s vámi sdílet, protože nás hluboce zasáhla, a jsme přesvědčeni, že osloví i vás. Sestra i přes své závažné zdravotní problémy stále řídí nemocnici a zdravotní školu v Honavaru.

Květná neděle
5. dubna 2020

Dnes jsme vstoupili do Svatého týdne intenzivními modlitbami, adorací a přizpůsobením se novým podmínkám při zákazu liturgických obřadů.

S prudkým nárůstem případů koronaviru v naší zemi se běh každodenního života zpomalil. Náhle a přísně izolování uložené vládou dne 25. března a obrat událostí vyvolává pocit hrůzy a jakoby se zmocnilo našich životů. Mám pocit, že všech-

Marie Goretti se svými dětmi z MVH.

Snímek PONS 21

no je nyní mimo kontrolu. Můj instinkt mi říká, že jsme na počátku něčeho, co je velmi naléhavé a zásadní pro tento čas. Dávám pokyn k zařízení oddělení pro další izolaci a také k vyčlenění naší zdravotní školy pro případné zvýšení kapacity míst pro izolaci pacientů.

Velmi mne těší velký smysl pro solidaritu lidí na celém světě, jsou vidět podobné emoce, přístupy a sna-

ha čelit těmto těžkým časům s vírou a nadějí.

Zastavuje se zcela veřejná doprava. Jak sem přepravíme část personálu nemocnice, který je ve vzdálených vesnicích připraven nastoupit?

Moje spoluřádkové sestry jsou v popředí všech našich činností připraveny sloužit. A společně věříme, že tento těžký čas brzy odejde!

Pondělí 6. dubna

Dnes si musím napsat jen samé smutné zprávy. Neustále musím myslet na migrující dělníky, kteří se pěšky vrací do svých vesnic z měst vzdálených stovky kilometrů, na jejich nesmírnou chudobu, na bezdomovce, na všechny bezmocné lidi, které svírá tolik obav – nezaměstnanost, osamělost, o zdraví a bezpečnost jejich blízkých.

Pokračování na str. 11

Společně to zvládneme, zní z Neratova

Dokončení ze str. 9

Po zhlédnutí aktuálního videa z Indie – prázdných ulic měst a míst, která znám – se mi svírá srdce. Jak se asi těší ty miliony lidí, rodin s dětmi v těch chatrčích a domcích a v tom horku nemohou ven. Jak mohou pracovat? Jak seženou jídlo?

Čtu zprávy z Mansapuru, kde je naše škola. Míhají se mi před očima tváře těch „našich“ dětí ze školy a s úzkostí přemýšlím, kolik se jich bude moci do školy vrátit, kolik jich přežije – ne-

skončí-li smrtí ne virem, nýbrž hladem. Víím, že právě naše škola i kostel v Mansapuru jsou pro stovky dětí i rodin z celého kraje nadějí na přežití nejen nyní, ale i do budoucna.

Modlím se a prosím o sílu pro všechny, kteří pomáhají! Prosím o pomoc všechny, kdo mohou pomoci! Aby ono: „společně to zvládneme“, nezůstalo jen u našich dveří.

„Běž za těmi, kdo v kapsách skoro nic nemají“

Vzpomínám na matku představenou v klášteře v Králíkách ještě za totality. Když jsem s ní mluvil o jejich potřebách, říkala mi: „Když máme hmotnou

nouzi, přestože jsme františkanky, neprosíme svého zakladatele sv. Františka, on by nám řekl, že máme být chudé. Ale prosíme sv. Josefa, ten dobře ví, co taková rodina potřebuje, a vždy pomůže.“ Usmívám se při vzpomínce na něžnou víru té sestry a prosím svého patrona sv. Josefa také. Vždyť v Mansapuru je kostel a farnost sv. Josefa.

Vím, že je před námi těžké období a zdaleka nemáme vyhráno. Víím, že každý má spoustu výdajů, přesto nebo právě proto prosím i vás – naše „Marie“. Jednou mi totiž jedna Marie (byla to farní hospodyně v Klášterci nad Orlicí a všichni jí říkali „teta Marie“) řekla: „Až budeš potřebovat peníze, nechoď za těmi, co jich mají plný kapsy. Oni je mají tak plné, že tam ne-

můžou ani strčit ruku, aby nějaké vytáhli. Běž za těmi, kdo v kapsách skoro nic nemají, ti tam tu ruku strčit můžou a vždycky něco vytáhnou.“

Dnes, kdy máme platební karty a chytré telefony, to sice funguje technicky jinak, ale kdoví? Asi to stejně záleží na lidském srdci.

A tak znovu, jako každé poledne v neratovském kostele, před tváří naší milé Paní šeptám slova modlitby: Pomoz nám prosím, naše milá Paní, postav z trosek zas krásný chrám, ten první z kamene, ten druhý v srdcích, tak jak si přeje tvůj Syn Král.

Usmívá se a já jí věřím. Společně to zvládneme!

S díky žehná
P. JOSEF SUCHÁR, farář v Neratově

anpora

Víte, že...?

...klasický ženský indický oděv sáří tvoří jediný pruh látky, který je dlouhý pět až devět metrů.

zaznamenává sestra Marie Goretti

Dokončení ze str. 10

V každém státě, v každém okresu, v každé vesnici je vše uzavřeno! Jak budou dál snášet už tak velmi těžký život? Cítím se provinile, protože mám co jíst, zatímco mnoho lidí venku nemá co jíst. Cítím se hrozně. Doléhá na mne vlna únavy.

Úterý 7. dubna

Můj den začal ve 4 hodiny ráno, kdy jsem prosila Boha o posilu a útěchu, protože s trvalým nárůstem celkového počtu případů neustále musím myslet na hrozbu koronaviru v Indii. Zatím u nás v nemocnici nemáme případy pacientů s Covid nákazou. Ovšem jsme všichni nervózní ze šesti pozitivních případů v městě Bhatkalu, pouhých 37 km od nás. Teď jsou uvalena ještě přísnější opatření na všechny nakažené jedince (258), kteří musí zůstat v izolaci a karanténě. Stejně tak je zde v okolních vesnicích mnoho pacientů, kteří hledají lékařskou péči pro jiné chronické stavy a uvízli ve svých vzdálených vesnicích bez možnosti převozu. Mnoho takových pacientů jsme přivezli sanitkou. Bylo to těžké, museli jsme se potýkat s mnoha nejistotami a učinit řadu riskantních rozhodnutí, ale nakonec byl výsledek velmi potěšující! Intenzivně se modlím za lékaře, sestry, zdravotníky a ošetřující personál po celém světě.

Cítím provinění, že bych měla trávit více času se svými dětmi v Mária Vainey Home (MVH)

Středa 8. dubna

Dnes jsem pocítila přívál nové energie. Cítila jsem v sobě jakousi vycházející záři. Navzdory všem nařízením a zákazům jsme se vydali do vybraných vzdálených vesnic k chudým lidem, abychom jim pomohli se základními potřebami, protože uzavřená Indie je nechává bez možnosti denního výdělků. Jejich životy jsou v ohrožení. Nemyslím na nic jiného, než jak se k nim dostat. To je pro nás nyní největší úkol! Život je těžký a je tolik bolesti kolem nás! Bože, přijď a zachraň chudé, nemocné a trpící a přines útěchu celému světu!

Čtvrtek 9. dubna

Musíme zajistit jídlo a zásoby potravin pro naše klienty na psychiatrii a pro naše děti z MVH. Tyto děti pro mě znamenají všechno. Paprsky energie a čistota upřímnost. Jejich živá společnost mi dává útěchu v těch nejná-

Dodání potravinové a hygienické pomoci vesničanům.

Snímky PONS 21

Sestřičky v nemocnici Marie Goretti.

Zástupci PONS 21 Karel Kratochvíl a Antonín Nektivda v říjnu 2019 netušili, že to může být na dlouhou dobu poslední fotka.

ročnějších časech. To je to nejcennější povzbuzení, které mi pomáhá znovu se odrazit a dodává mi odvahu činit další opatření.

Pátek 10. dubna

Vstupujeme do svatého tridua. Bože, nechť temnota a nejistota, kterou zazíváme, budou přemoženy silou zmrtevýchvstalého Krista!

Dnes jsem strávila hodně času s našimi klienty na psychiatrii. Moje návštěva je vždy oživí a i já mám z návštěvy u nich obrovskou radost. Modlím se, aby naše úsilí o jejich léčbu, rehabilitaci a zařazení do normální společnosti mělo úspěch.

Sobota 11. dubna

Ráno jsem strávila s dětmi z domova MVH, pomáhala jsem jim s kresbami, školními úkoly a kontrolovala jsem, zda jsou jejich pokoje uklizené a věci v pořádku na svém místě. Zašla jsem na skok do nemocnice, kde mi různé nedodělané úkoly zabraly většinu času. Provedli jsme další opatření pro přivážení pacientů ze vzdálených vesnic. Mezitím hledám možnosti, jak oslovit zranitelnější rodiny a dát jim základní prostředky, aby se mohly vyrovnat se současnými útrapami. PONS 21 díky daru Anpora, s. r. o., mohl poslat na jídlo 1 000 eur.

Neděle 12. dubna

Je Boží hod velikonoční a my slavíme tento svátek naděje účastí na mši svaté vysílané živě online. Je to náš jediný zdroj síly, abychom mohli čelit každé zkoušce s vírou a nadějí!

Bylo tak milé sdílet naše jídlo s dětmi a několika sousedními rodinami, které jsme pozvali ke společnému stolu. Jak přichází noc, cítím všude utrpení, a přesto, když se podívám na hvězdnou oblohu a ty malé děti tady v mé místnosti, všechny ponořené do svých her, cítím, že se všechno změní k lepšímu. Mír a klid se vrátí.

Držím se naděje Velikonoc a plánuji toho dělat více. Pane Ježíši Kriste, dej nám svou sílu, nadějí a pokoj! Dotkni se našeho utrpení a vysvobod nás z něho! Prosim, ochraň svět před tímto smrtelným virem!

anpora

Víte, že...?

...Indie je největším producentem sušených fazolí a cizrny na světě. Rovněž vede ve vývozu banánů.

Viděli jsme výsledky české pomoci

Letohradští fotografové ŠÁRKA ŠIMKOVÁ a MICHAL FOGL navštívili loni v říjnu Indii. Byli součástí jedenáctičlenné výpravy lidí z organizace PONS 21. Cílem Šárky a Michala bylo zažít Indii přes objektiv fotoaparátu a kamery.

Co jste viděli v Indii?

Indie nás přivítala na Svátek světél, po období deštů, jako štavnatá, barevná, krásná země. Pořád bylo na co koukat, jeden zážitek přebíjel druhý. Všude je plno lidí – i v džungli. Najdete tam ohromné rozdíly a paradoxy. Pohybovali jsme se ve vesnici v Mansapur, kde panoval pořádek a určitý pokrok. Lidé byli milí, přirození a příjemní. Jsme místní Indii nadšeni.

Jak proběhla vaše návštěva školy, na jejíž výstavbě mají podíl čeští sponzoři?

Školu provozuje katolická Kongregace Panny Marie, Královny apoštolů, ale křesťané pomáhají všem bez rozdílu vyznání. Řádové sestry, které

Děti doufají, že se pan fotograf nerozjede...

Snímek Šárka Šimková

tam učí, jsou zárukou kvalitního řízení školy i kvalitní výuky včetně mimoškolních aktivit, které děti připravují na reálný život. Jsou to vzdělané ženy, nesmírně srdečné a laskavé, ale také urputné a cílevědomé ve shánění peněz a ve své práci pro druhé. Co tam

dokázaly řádové sestry, je neuvěřitelné.

Viděli jste v Indii ovoce křesťanství. Jaký z toho máte dojem?

Jsme oba nevěřící, ale viděli jsme, že křesťanská výchova je pro lidi to nejlepší, co můžou dostat (z našeho pohledu). Viděli jsme, že křesťanství je pokrokové a lidské. Navíc soužití lidí různých náboženství se nám v dané oblasti zdálo být naprosto bezproblémové.

Jak lidé žijí v oblastech, které jste navštívili?

Lidé jsou voňaví a čistí. Všichni muži jsou dokonale upravení, zastřižené vlasy a vousy. Neviděli jsme tam snad nikoho kouřit. Jezdí na kole nebo motocyklu a bydlí v primitivních chýších, které mají čtyři stěny a naopak nemají okna ani podlahy. Prádlo perou na kameni a suší na plotě vedle vsudypřítomných psů a krav. Samozřejmě jsou rozdíly, někde měli i gauč a kachličky. Záchody většinou nemají. Ve vesnicích měli čisto, co jsme viděli. Vaří na plynovém sporáčku nebo na ohništi ze dvou cihel. Z nádobí, ve kterém pokrm uvaří, přímo rukama i jedí. Zásoby nemají. V chýši, kde bydlí šest lidí, mají dvě postele, spí na zemi na igelitových pytlích. V každé domácnosti měli oltářičky, k nimž se modlí.

Lidé žijí na ulicích, mají rozprostřené plachty, na kterých suší buráky, ryby, mezi tím běhají krávy, psi i děti.

Bylo asi příjemné a užitečné vidět dopady české pomoci...

Ano. Viděli jsme, že naše pomoc – jakoli se nám zdá zanedbatelná – má pro ně ohromný význam. Už tam sklízí ovoce vzdělanosti. Jsou nám nesmírně vděční, že mohou studovat, protože si uvědomují životní důležitost vzdělání, které jim a celé rodině naprosto změnil život.

Lidé tam jsou chudí, ale spokojení, tedy svým způsobem bohatí. My řešíme blbosti, protože všechno máme. Oni řeší základní věci – co jíst, kde přespát, kde pracovat. Pro nás ti lidé nejsou chudí. Je to jejich život. A od nás je skvělé, že jsme ochotni jim pomáhat a že umíme pomáhat. Že máme v Česku organizace, které se tím zabývají. Češi přispívají, pomáhají, něco dělají. Nemávneme rukou nad tím, že Indii je hodně a že naše malá pomoc nemá smysl. To není pravda. Má ohromný smysl.

Texty v příloze ANTONÍN NEKVINDA

K práci fotografky také patří správná výzdoba.

Snímek Michal Fogl

anpora

Víte, že...?
...Indie produkuje 70 procent světového koření.

Stavba školy v Mansapuru

Požehnání základního kamene v květnu 2012.

Snímky PONS 21

Sestry dohlížely na stavbu a zároveň se modlily za její dokončení.

Místní ženy pomáhaly při pomocných pracích.

Odbornější práce mohli provádět i místní muži.

Stavební dohled zajišťovali budoucí školáci.

A toto je výsledek česko-indické spolupráce. Stavba dokončena v roce 2016.

Karanténu v Indii si nedokážeme představit,...

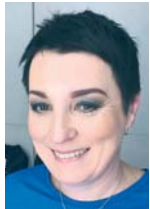
Koncem října 2019 jsme navštívili Indii s přáteli, kteří náš projekt dlouhodobě podporují.

V jejich odpovědích na naše otázky se dobře ukazuje rozmanitost vjemů z naší cesty i uvažování o současném stavu v Indii.

1. Jak na vás zapůsobila škola v Mansapuru?
2. Dovedete si nyní představit, co se díky koronaviru děje v Indii a jak tam pomoci?

Romana Benešová,

Praha, ředitelka investiční skupiny

1. Naše rodina školu dlouhodobě podporuje. Vždy jsme o vývoji školy slyšeli z vyprávění, četli články a měli jsme docela dobrou představu.

Osobní zážitek je ale vždy nejlepší. Výuka je na stejném

vývoji jako u nás na základní škole. Přestože je dětí ve třídách mnohem více než u nás, soustředí se na výuku.

Indické děti dobře vědí, že čím více vzdělání budou mít, bude jim lépe. Po celou dobu pobytu to vyplývalo ze všech diskusí s dětmi a studenty – i v samotné vesnici Mansapur, která je velmi chudobná. Většinou nemají ani postele, ale mají sny, přání – stát se lékařkou, IT specialistou – nebo i jen skromný plán vyučit se.

2. Díky telekomunikační technice a internetu mohou naše děti komunikovat s dětmi v Indii. Takže i teď víme, že do školy nechodí a velmi podobně jako u nás je zavřeno na mnoha místech. Což je správné. Co je ale určitě

problém, že v Indii asi nedosáhnou takové disciplíny a nemohou z mnoha důvodů zavést taková opatření jako u nás. Je to lidnatá země a prostory jsou stísněné, a kdyby se objevil nakažený člověk, i laik pochopí, že se rázem patrně nakazí velké množství lidí, možná velká část vesnice apod. Toho se moc bojíme. A velmi dobře vím, že jim tam pomůže opravdu každá koruna.

Viktorie Benešová,
Praha, studentka

1. Bylo neuvěřitelné poznat jejich učící techniky a vidět jejich úsměvy, i když většina z nich bydlí ve velmi chudé místní vesničce. Bylo vidět, že všichni přicházejí do školy s radostí a cílem něco nového se naučit. Myslím, že jsou upřímně vděční za tuto příležitost.

2. Nedokážu si vůbec představit, co musí prožívat. Děti stále běhaly ven-

ku s kamarády a všichni žili v kolektivu. Často na ulici do pozdních nočních hodin. Ve vesnici v Mansapuru se sotva celá rodina vešla pod střechu a byli rádi, že mají jednu postel pro šest členů rodiny. A teď mají omezený režim a musejí vydržet na jednom místě.

Mattihias Voppichler,
Tyrolsko, student

1. O děti je velmi dobře postaráno, o některé určitě lépe než doma v chýši. Do školy chodí rádi, s nadšením, s vděčností, škola pro ně představuje luxus a naději na lepší život.

Pokračování na str. 15

anpora

Předškoláci na lavičce za vzděláním.

Snímek PONS 21

Víte, že...?

...indické národní zvíře je tygr bengálský. Kdysi se vyskytoval po celé Indii. Nyní je těchto divokých tygrů méně než 4 tisíce.

...bojíme se, jak pandemii zvládnou

Školní autobus.

Snímek PONS 21

Dokončení ze str. 14

Překvapen jsem byl z velkého respektu žáků vůči učitelům, kázní při výuce i o přestávkách a také čistotou a hygienou ve srovnání s čistotou a hygienou ve vesnicích a městech.

2. Koronakrize pro ně znamená úplně novou situaci ve škole, ve sportu, ve styku s kamarády, babičkou a dědou. Přemýšlím, ale sám pomoci nemohu. Jednak je Indie daleko a ani nevím, co v Indii potřebují a co by pomohlo. Myslím, že skupina nebo organizace jako PONS 21 má určitě více možností.

Pokud se dá dohromady více lidí, i můj příspěvek ve výši 10 eur bude mít přínos a pro mě zároveň uspokojení, že mohu pomoci.

Robert Beneš, Praha, student

1. Škola byla moc zajímavá, hlavně to, že se děti učily jinou metodou než my. Hodně nahlas si opakovaly učivo. Budova je hezká jak zvenku, tak zevnitř.

Děti byly samostatné, bystré a snažily se a přístup učitelů k nim se mi taky líbil.

2. V době koronaviru je to všechno v Indii určitě ještě mnohem těžší než jindy. Děti nechodí do školy, musejí zůstat v chatrčích, omezeně venku a i rodiče to musejí mít s nimi složitě. Koronavirus je nebezpečný druh viru. Píšeme si, voláme a doufám, že

jsou na sebe opatrní. Přeju si, aby se nenakazili.

Jana Voppichler, Tyrolsko, controlling výrobního podniku

1. Fungující škola pro děti v místech, o kterých Evropan nikdy neslyšel, ani si nedovede život v těchto končinách představit. Žádný projekt na papíře či vizualizace - ŠKOLA - tříposchoďová, z cihel a betonu, pevná, čistá, s nádvořím... V plném učebním provozu a všude kolem spousta veselých dětí ve věku od 3 do 14 let.

Byla jsem překvapena a zároveň velmi hrdá na hrstku lidí z Česka, kte-

ří si stanovili ambiciózní cíl a ten došli nejen úspěšně do konce, ale dále jej podporují a rozvíjí. Měla jsem možnost se na vlastní oči přesvědčit, kam a na jaký účel se nasbírané peníze vynakládají.

2. Často doma vzpomínáme na Indii, jsme ve spojení s přáteli a představujeme si nepředstavitelné. Upřímně řečeno si koronasituaci v Indii vůbec nedokážu a ani nechci představit! Karanténa? Hygiena? Dezinfekce? Roušky? Odstup? Pomoci jim nyní můžeme maximálně finanční podporou.

anpora

Víte, že...?

...květy měsíčku jsou používány jako dekorace pro hinduistické manželství a jsou symbolem štěstí a radosti.

A co bude dál? V plánu je školka

Když Pán Bůh dopřeje a překonáme všechny viry, sestry už v sobě dlouho nosí viru ve vybudování školky - v místě uvedeném na fotografii. Část přízemí školy je totiž užívána předškoláky (je jich cca 120) a postavením školky by se zásadně zvedla kapacita školy. Pozemek je součástí školního areálu, oplocen, nemusí se investovat do jeho pořízení. A že si postavení školky přejí i rodiče a zástupci obcí z široka daleka, asi není třeba zdůrazňovat.

Ovšem v současné situaci pandemie a očekávané hospodářské krize se těžko odhaduje, jak budeme v Mansapuru dále pokračovat...

Věříme, že nám pomůžete doplatit úvěr na stávající školu, a děkujeme vám za to! A taky věříme v Boží požehnání a sílu modliteb z Indie i České republiky!

INFORMACE A KONTAKT:

mobil: 724 643 102,
603 558 260

E-mail: pons21@email.cz,
www.pons21.cz

Podpořte sbírku
„Hledáme 1 000 Marií“
finančním darem na účet

258254075/0300

Vydání přílohy KT podpořili:

LAMAR
TRADING

LAMAR Trading, s. r. o.

Provádění staveb, jejich změn a odstraňování. Nabízíme zemní práce, zakládání, svíslé a vodorovné konstrukce pozemních staveb a monolitické stropy. Na prvním místě je u nás spokojenost zákazníka.

Adresa: Horníková 2059/2
628 00 Brno-Líšeň
Jihomoravský kraj
Okres Brno-město
Mobil: +420 777 899 831
E-mail: kozubik@lamartrading.cz

ANPORA s.r.o.

IČ: 292 93 740

**PŮJČOVNA
ZDRAVOTNICKÝCH
POMŮCEK**

- oxygénátory – koncentrátory kyslíku
- lůžka elektrická polohovací
- antidekubitní matrace
- klozetová křesla
- invalidní vozíky
- chodítka a další...

ROZVOZ A MONTÁŽ:
pondělí až pátek 9.00–17.00 hod.
775 948 955
pujcovna@anpora.cz

Anpora, s.r.o.
Poděbradova 143, 612 00 Brno
IČ 29293740,
DIČ CZ29293740

**NAŠE SLUŽBY POSKYTUJEME
I FORMOU NÁHRADNÍHO PLNĚNÍ.**

www.anpora.cz

transervis
COMPLETE SERVICE VEHICLES

Maříkova 2098/28; Brno-Řečkovice 621 00
tel: +420 739 081 188

Auto-elektro servis Autoservis

Servis klimatizací Pneuservis

Odtahová služba Autokarosárna

Autodoprava Diagnostika

fax: +420 541 214 870
e-mail: servis@transervis.com
web: www.transervis.com

SDRUŽENÍ NERATOV NABÍZÍ

výrobky a služby chráněných dílen pro veřejnost i firmy

Vyrábíme a nabízíme keramické výrobky, koše a košíky z proutí, textilní hračky, vlněné tašky, tkané koberečky a mnoho dalšího.

Zajistíme úklidové a zahradnické práce, potisk propagačních předmětů, praní prádla, kompletační práce, firemní akce.

Provozujeme i pivovar!
V sortimentu je pivo
Prorok 10°, 11° a 12°.
www.pivovarneratov.cz

sdruzeni@neratov.cz
+420 494 530 058
www.neratov.cz

NA VŠECHNY
PRODUKTY A SLUŽBY
LZE UPLATNIT
NÁHRADNÍ PLNĚNÍ

Víte, že...?

...mnohem více lidí v Indii má přístup k telefonu než k toaletě.